

který jí přenechala Magda, obléká si ho a kolem hlavy si uvazuje bleděmodrý šátek, aby měla kontrolu nad silným copem. Ze skříňky pod umyvadlem vyndává přepravku s čistícími prostředky a z pračky bere koš na špinavé prádlo, se kterým zamíří přímo do *jeho* ložnice. Když si pospíší, mohla by stihnout úklid dřív a pak bude klavír na chvíli jenom její.

Otevírá dveře, ale na prahu pokoje strne, jako by zkameněla.

On je tady.

Ten muž!

V hlubokém spánku leží roztažený na břiše přes velkou postel. Alessia zůstává stát, v šoku i fascinovaná zároveň, a s nohama vrostlými do země na něj zírá. Takhle rozvalený skutečně zabírá celou plochu postele, je zamotaný do pokrývky, ale jinak je nahý... úplně nahý. Obličej má otočený k ní, jenže ho zakrývají rozčuchané hnědé vlasy. Jedna ruka je schovaná pod polštářem a podpírá mu hlavu, druhá je natažená směrem k ní. Má široká nabušená ramena a na bicepsu složité tetování, které však částečně překrývá deka. Žáda má opálená až k dolíčkům, kde opálení bledne a přechází do světlé pokožky pevného zadku.

Zadku!

On je nahý!

Lakuriq!

Zot!

Dlouhé svalnaté nohy mizí ve smotku šedé pokrývky a stříbrného hedvábného přehozu, na jehož opačném konci čouhají dvě chodidla přes okraj matrace. Muž se pohne, svaly na zádech se zavlní a oční víčka váhavě rozevírají. Za nimi se objevují nepřítomné, jasně zelené oči. Alessia tají dech, přesvědčená, že se na ni bude zlobit, protože ho vzbudila. Jejich pohledy se letmo střetnou, ale on se jenom nadzvedne a přetáčí hlavu na druhou stranu. Trochu se zavrtí a znovu usíná.

Alessia vydechne úlevou.

Shyqyr Zotit!

Zrudlá studem couvá po špičkách ven z ložnice a vyráží dlouhou

chodbou až do obývacího pokoje, kde pokládá úklidovou přepravku na zem a začíná sbírat jeho rozházené oblečení.

On je tady? Jak to, že se ještě válí v posteli? V tuhle hodinu!

Určitě přijde pozdě do práce.

Koutkem oka střelí po klavíru, cítí se ošizena. Dnes si na něm konečně chtěla zahrát. V pondělí se ještě neodvážila a přitom po hře tolik touží. Dnes by to bylo poprvé! V hlavě jí zní Bachovo preludium c moll. Její prsty si v duchu vybíjejí zlost na klávesách a neslyšně přehrávají melodii, kterou ona vidí v barvách – odstíny červené, žluté a oranžové dokonale odráží její roztrpčení. Skladba vrcholí, blíží se k závěru a Alessia zlostně mrskuje jedno z pohozených trik do koše na prádlo.

Co tady pohledává?

Ví, že je rozhořčená neprávem. Tohle je *jeho* domov. Ovšem koncentrace na vlastní rozhořčení ji odvádí od myšlenek na *něj*. Je prvním zcela nahým mužem, kterého v životě viděla. Prvním nahým mužem s jasně zelenýma očima – s očima barvy klidných, hlubokých vod řeky Drin za letního dne. Alessia zachmuřeně stáhne obočí, nechce si připomínat domov. Díval se přímo na ni. Zaplaťpánbůh, že se nevzbudil. Alessia zvedá koš s prádlem, po špičkách se blíží k pootevřeným dveřím jeho ložnice a zastavuje, aby se podívala, jestli majitel bytu pořád spí. Z koupelny zaslechne zvuk sprchy.

Už je vzhůru!

Zvažuje, že by odešla z bytu, ale pak tu myšlenku zavrhne. Ona tu práci potřebuje, a pokud by teď odešla, mohl by ji vyhodit.

Opatrně otevírá dveře a naslouchá monotónnímu šumu, který vychází z koupelny. Se srdcem v krku se krade do pokoje, aby posbírala oblečení poházené na podlaze. Pak spěchá zpátky do bezpečí prádelny a dívá se, proč jí tak tluče srdce.

Zhluboka se nadechne, aby se uklidnila. Prostě ji překvapilo, že ho tady našla, jak spí. Jo. Tak je to. O nic jiného nejde. S tím, že ho viděla nahého, to nemá nic společného. Nijak to nesouvisí s pěkným obličejem, rovným nosem, plnými rty, širokými rameny... pevnými pažemi.